

קארין דונסקי :

לבד. כל מה שרציתי עשיתי. היה ברור לנו כשהתחתנו שאני אמשיך לעבוד. היה ברור לנו גם שלא יהיו לנו ילדים. כי כך אני החלטתי. אני חושבת שאהבתי את שלמה באופן ילדותי. לא מבוגר. ההתפכחות שלי הגיעה לא ברגע שהכרתי מישהו אחר — אלא ברגע שלא יותר לי יותר כבוד אל בעלי. אשה כמוני צריכה גבר שיהיה מעליה. שיהיה חזק ממנה. כי אני אשה חזקה מאד.

„ואו, קצת לפני שנכנסתי להריון הכרתי את העולם מהצד האחר שלו. התר וודעתי אל גבר שפקח לי את העיניים. שהוציא אותי מהעולם בו חייתי. את הריון שלי תיכננתי עד לפרט האחרון. זה היה עניין של עיתוי. ייתכן שאם לא הייתי מתכננת את ההריון שלי מראש הייתי עושה ילד לגבר הזה ולא לבעלי.

קשר עם נשים

והומוסקסואלים

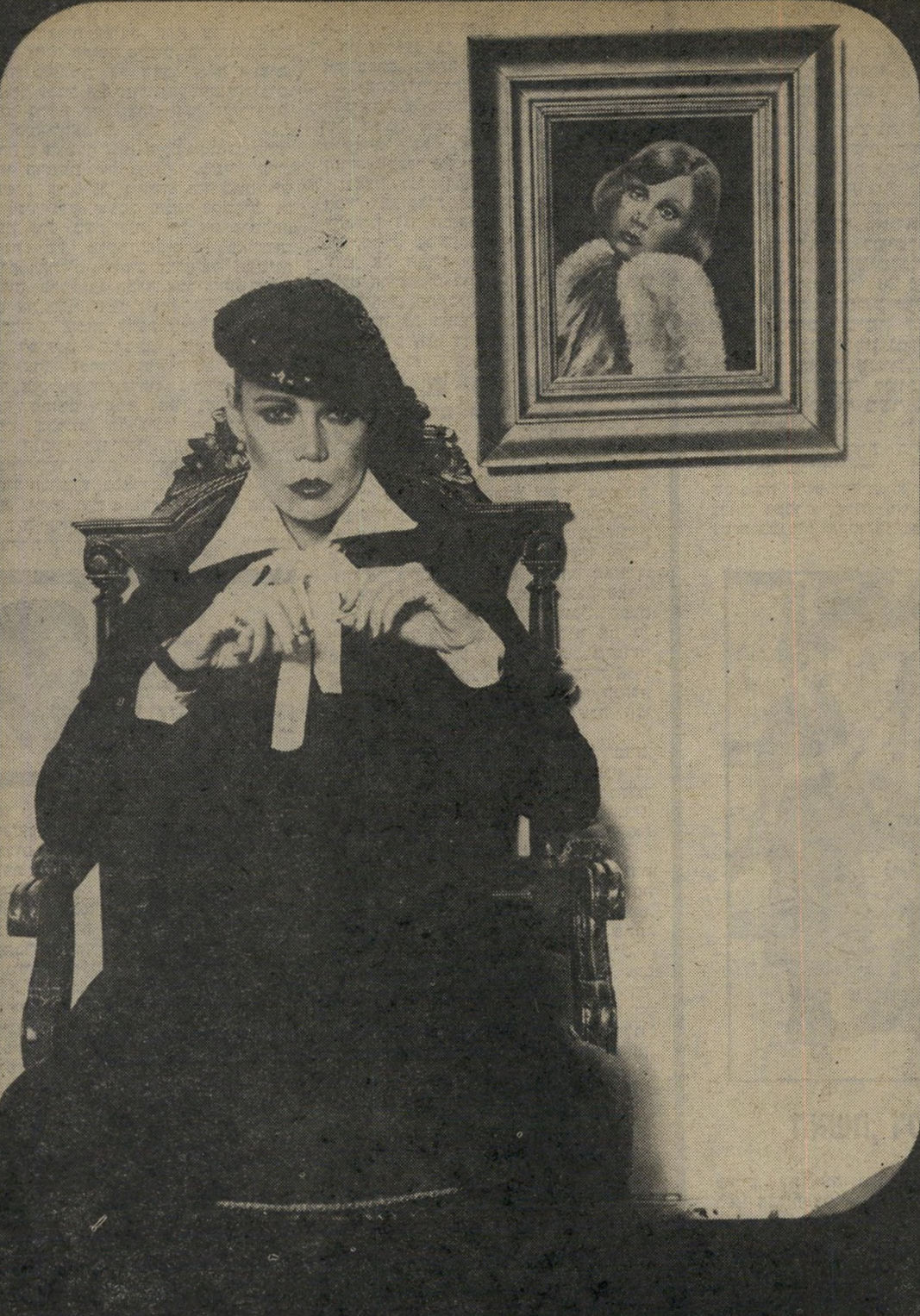

„צריך להבין“ מוסיפה קארין ר' מספרת. „אנשים תמיד חושבים שאנחנו הדוגמניות מכירות המון גברים ושוכבות עם כולם. זה לא נכון! בעבודה שלנו אנחנו בקשר או עם נשים, או עם הומוסקסואלים. לא שיש לי משהו נגד הומוסקסואלים. אני חושבת שהם הכי טובים במקצוע. אבל אני לא יכולה לקיים איתם יחסי-מין.

„האמת היא שאם יש צופה גברי אחד בתצוגת-אופנה אנחנו מאושרות ועושות את כל התצוגה למענו. אבל את האיש לא הכרתי דרך הדוגמנות. למרות שהוא התוודה באוזני כי עקב אחרי הצילומים שלי במשך שנים ארוכות.

„את הרומן שלי איתו התחלתי כשהייתי בהריון. הוא שמר עלי במשך כל ההריון. לי ולשלמה יש הסכם. תמיד אמרנו שאם נבגוד אחד בשני או אם יהיה לנו רומן נספר על כך זה לזו כדי שהרכילות לא תכנס הביתה בולת האחרית.

„או סיפרתי לבעלי על הגבר שבחיי. הוא הבין. אפילו דיבר אתו בטלפון וקיבל הודעות בשבילי. כי אני לא יכולה להסתיר כשאני אוהבת בן-אדם. להיפך, לא איכפת לי שכל העולם יראה אותי איתו. המקצועיים מתראים פעם בשבוע בשביל לעשות את האהבה. אבל אני אשה של רומן אהבה אמיתי. רציתי לתת גושפנקא רשמית ופומבית ליחסים ביני לבין האיש שלי. ומצד שני לא רציתי שמישהו יצלצל לי בעלי ויגיד לו: „חשמע ראיתי את אשתך פה ושם עם זה וזה.“ או סיפרתי לו. הוא אמר שהוא ציפה לזה כל השנים ולא ידע רק מתי זה יקרה. הוא גם הודה שזה קרה באמת.

הגוונים. כאן, בתמונה של צלמה האישי, סמי בוגד, היא נראית במראה החדש שלה: גבות מגודלות ושיער סטוף אה לה מרגו המינגווי אותה פגשה בעת ביקורה בארץ. בתמונה למטה מימין: קארין בדמות הפאספאטאל בתלבושת משנות השלושים.

המראה החדש של קארין

כעקבות היכרות חשאית עם גבר, מחוץ למיסגרת נשואיה, פיתחה קארין דונסקי בגיל 37 לא רק אישיות חדשה, אלא גם מראה חדש לדמותה רבת

עליו כשהייתי בהריון. עד היום אני לא יודעת מה גרם לה. זה התבטא בכך שהוא הרגיש פתאום שהוא מוסיקאי ומשורר. „עכשיו זה לא מעניין אותו בכלל שהוא הוציא ספר שירים. אני אפילו לא זוכרת איך קוראים לספר. התביישתי בזה מאד. ידעתי שהספר לא נכתב כתוצאה מכיש-רונת בלתי רגילים שהתגלו בו פתאום, אלא בגלל המתלה שחלה בה.

„אני אשה מתוכננת מאד. במצב שלי כרגע זה רע מאד ואני מודעת לזה. יש לי אחריות גדולה. כל אשה במצבי לא היתה מתחשבת בבעלה. היתה לוקחת את הילד והולכת. אבל אני יודעת שהילד הוא הדבר הגדול ביותר ששלמה עשה בחיים שלו. לי יש קאריירה והוא תמיד חי בצל שלי. תמיד הוא היה בעלה של קארין. לבוא ולקחת לו את ההצלחה היחידה שלו זה לא פייר. אני לא מסוגלת לעשות את זה. אז אם הוא מבקש ממני לחכות עד שהילד יגדל קצת אני אהבה. אני מקווה שלא אתאכזב מהקורבן שאני מקריבה ושאני בסופו של עניין, כשנתגרש, או איש לא יסבול מזה. לא שלמה לא הילד ולא אני.“

עד כאן סיפרה של קארין דונסקי. סיפור עצוב נוסף של טרגדיה אישית מאחרי עולם הווקר.

„אני בורגנית קטנה. אני לא מסוגלת לא לחזור הביתה. אני לא מסוגלת לקחת את הילד שלי ולהסתלק. יש לי בית מלא רהיטים עתיקים שאספתי משך השנים ושקניתי חי בזיעת-אפי. אני לא מוכנה לוותר עליי הם. על הבית כן. לא איכפת לי איפה אגור. אבל על מה שיש בתוכי אני מוכנה לוותר בשום פנים ואופן.

„אם לא אחזור לילה אחד הביתה זה יהיה מתוכנן. בשום פנים ואופן לא ספוגי. שני. אנחנו לא רוצים להתגרש עם כל החנטרשי והלכלוך. למען הילד אני חייבת שתהיה לי סבלנות, כי אני לא רוצה שהוא יפגע. בינתיים אנחנו גרים תחת קורת גג אחת. ברגע שנוכל להעניק לי ילד את המקסימום מכל הבחינות, מיהו מאתנו יעזוב את הבית.

„בעלי שלמה הוא אדם לא בריא. היו לו שני התקפים רציניים מאד. ההתקפה הראשונה באה אחרי מלחמת יום-הכיפורים. הוא היה אחראי על רשימת געדרים ב"רמת-הגולן וראה איך הלכו חברה בגלל חוסר-אחריות. כשבא הביתה לחופשה הוא היה מרוז מאד והתנהג באופן יוצא-דופן. הוריו ואני אשפנו אותו. קיבלתי את זה קשה מאד. מה גם שהיה לנו מפעל שהתמוטט בגלל זה. ההתקפה השניה באה

„צריך להבין: אני בן-אדם שאוהב לתת אבל גם לקבל בחזרה. אי-אפשר לחיות עם בן-אדם כשאין הערכה-הדדית. בבית שלנו אני מרגישה שאני המנהלת. אני נושאת את החיים על כתפי. נמאס לי! אני רוצה שיורידו את העול הזה ממני. ש'יפנקו אותי. אני רוצה להרגיש שאני לא מסוגלת יותר ולהיות בטוחה שמישהו יעשה את העבודה בשבילי.

„במשך כל החיים המשותפים שלנו היו הרעיונות שלי. ההחלטות היו שלי והביצוע היה שלי. למה נהיה לי טוב עם אותו איש שפקח את עיני? אולי מפני שהוא יותר מבוגר ממני ואומר לי מה לעשות. פתאום נשמעתי לו, פתאום צעקו עלי, הדריכו אותי. אמרו לי מה לעשות. ולהפך תעתי אני אהבתי את זה.

„בחיים שלי לא קרה לי שלא חזרתי הביתה בלילה. יש לי תרבות ויש לי חינוך. יש לי כבוד אל עצמי בגלל הגישה שלי. אני בן-אדם ששומר על המיסגרת. אבל כעת היחסים ביני לבין בעלי הם די מצ'חיקים. כבר שנתיים אנחנו גרים באותו בית וחיים בנפרד. היחסים בינינו אינם מציאותיים. כשנתקנו את הקשרים פחדתי שבעלי יאלץ אותי לעשות דברים שאיני רוצה. אבל הוא בסדר. יש לו כבוד אלי.

